

О Правој Вери Свети Амфилохије Иконијски

И тако, Један је Бог и Отац и Сведржитељ.

И Један је Његов Истинити Син, Јединородни Бог Логос, Саприродни, Савечни, Јединосушни, раван (Оцу), ничим се не разликујући од Оца, осим тога, што Он, није Отац Јединородног Сина; Бог Истинити од Бога Истинитог, Сведржитељ од Сведржитеља, Господ Свих од Господа свих, Светлост од Светлости, Једини од Јединога, Савршени од Савршенога, Свецели од Свецелога, бестрасно и превечно рођен од Ипостаси (Личности) Оца; Којим све стоји (уп. Кол. 1:17); Који јесте Сила творачка и заштитна; Чијем Царству неће бити краја.

И Један Дух Свети, Саприродни, Савечни, Јединосушни, Неизмењиви, раван (Оцу и Сину), ничим се не разликујући од Оца и Сина, осим тога, да Он није Отац или Син, јер Он не рађа Јединороднога и Сам није био рођен, али происходи, то јест, происходи од Оца. Он није рођен и није створен. Он постоји у Својој сопственој Ипостаси. Он освећује, животвори, усавршава и умудрује сваку разумну природу, видљиву и умствену, и обнавља је кроз Своје Крштење и чини нас синовима Божјим по Свом милосрђу. Јер Он јесте Истинити Бог, Који је говорио кроз Пророке и Апостоле; Он – ни слуга, ни служитељ (Божији), већ сарадник заједно са Богом, раван по дејству и Творац по природи. Он чини благим (природе) и савршава на равно са Оцем и

Сином; Својом Ипостаси (Личношћу) Он увек и свуда присутан и прати све.

Нема три Бога – да не буде! – него Један (Бог) и Један Господ. И није тако, да би један био већи, а други мањи. И (Један Бог) не по Речи, већ по Једном Божанству и сагласју и Царству. Ето шта значи „Један Бог“.

Таквим су видом тих тристаосамнаест Отаца, који су сазвали Сабор у граду Никеји, будући испуњени Божанском премудрошћу и савршене пажње, из тог разлога, што су некима од њих, чак били отсечени и делови тела за Христа од непријатеља Божијих, када се нису одрекли од таквог исповедања Праве и Непорочне Вере у то, да је Истински Син Саприродан и Јединосущтан (Оцу) и да Јединородни Син није твар – изложили (догмате), које су добили кроз Божански Дух. Они закључује следеће: „Верујем у Једнога, Бога Оца, Сведржитеља“ и све даље.

И када је он (т.ј. Амфилохије) завршио (читање Никејског Символа вере) он је рекао:

Каква тачност! Заиста, за њих, није било довољно рећи: „Јединороднога Сина Божијег, од Оца рођеног“, већ заједно са тим, они су рекли: „то јест, из сушности Оца“. Опет, у почетку су рекли „сишавшег“, а затим „оваплоћеног“, да би сваком постало јасно, да није са неба Господ наш донео тело на земљу, већ од Дјеве и у Дјеви и натприродно. Од Дјеве – зато што се Он заиста из Ње оваплотио; у Дјеви – зато што је Сушти постао човек, не трпећи измене, као што је и Дјева родила без тога, да би Њено девство било разрушено;

натприродно – зато што Он јесте Бог и тајна је ова неизрецива.

Амин.

<http://pagez.ru/lsn/0333.php>

^